

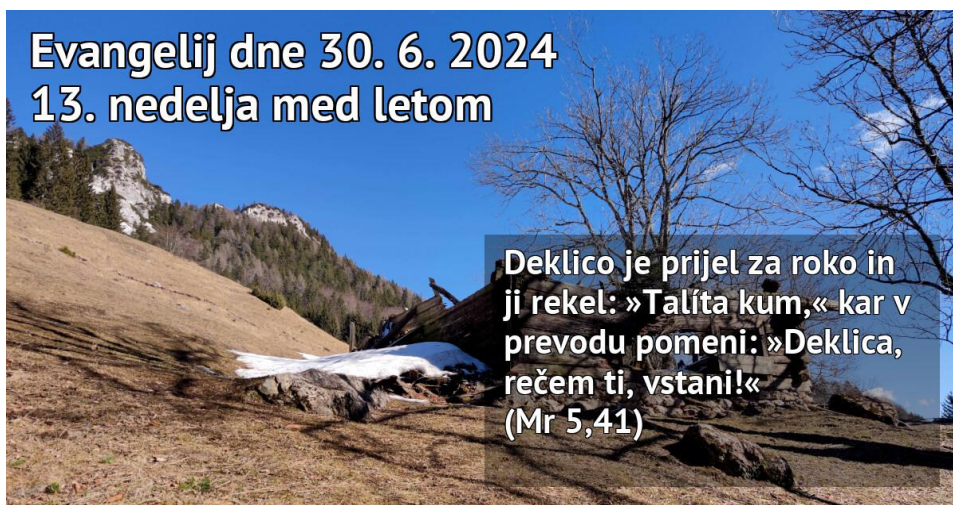
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

30. junij 2024

NEDELJA	13. MED LETOM
30.06.	<i>10.00 za +Janeza Lesjak, obl.</i>
Ponedeljek	Oliver
01.07.	<i>19.00 za rajne Pliberšek in Cočan</i>
Torek	Janez Regis
02.07.	<i>19.00 za +Olgo, Ivana in Danijela Kugler, obl.</i>
Sreda	Tomaž, apostol
03.07.	<i>19.00 za +Sonjo, Pavla in Katarino Rožič, obl.</i>
Četrtek	Urh
04.07.	<i>19.00 za ozdravitev družinskega debla</i>
Petek prvi petek	CIRIL IN METOD, slovanska ap., sozavetnika Evrope
05.07.	<i>19.00 za +Janeza Hrustel in starše</i>
Sobota	Marija Goretti – prva sobota
06.07.	<i>19.00 za +Ludvika Rehar in Anico Ostruh, obl.</i>
NEDELJA	14. MED LETOM - NEDELJA SLOVENCEV PO SVETU
07.07.	<i>10.00 za +Vita Koprivec ter rajne Podlesnik – Ožir</i>

Evangelij dne 30. 6. 2024 13. nedelja med letom

Deklico je prijel za roko in ji rekel: »Talíta kum,« kar v prevodu pomeni: »Deklica, rečem ti, vstani!« (Mr 5,41)

EVANGELIJ

Jezus pokliče deklico nazaj v življenje

Iz svetega evangelija po Marku

Ko se je tisti čas Jezus prepeljal s čolnom spet na drugo stran, se je zbrala pri njem velika množica. Bil je pri jezeru. Tedaj je prišel eden od predstojnikov shodnice, Jaír po imenu. Ko ga je zagledal, je padel k njegovim nogam in ga zelo prosil, rekoč: »Moja hčerka je v zadnjih zdihljajih. Pridi in položi roke nanjo, da ozdravi in ostane pri življenju!« In odšel je z njim.

Za njim se je odpravila velika množica in pritiskala nanj. V njej je bila tudi žena, ki je že dvanajst let krvavela. Veliko je pretrpela od mnogih zdravnikov in porabila vse svoje premoženje, pa ji ni nič pomagalo, ampak je bilo z njo celo slabše. Slišala je za Jezusa. Med množico se mu je približala od zadaj in se dotaknila njegove obleke. Rekla je namreč: »Tudi če se dotaknem le njegove obleke, bom rešena.« In v hipu se ji je ustavila kri in v telesu je začutila, da je ozdravljena nadloge.

Jezus je v sebi zaznal, da je šla moč iz njega. Obrnil se je v množici in rekel: »Kdo se je dotaknil moje obleke?« Njegovi učenci so mu govorili: »Saj vidiš, kako množica pritiska nate, pa praviš: ›Kdo se me je dotaknil?‹« Oziral se je okrog, da bi videl tisto, ki je to storila. Ker je žena vedela, kaj se je z njo zgodilo, je vsa preplašena trepetaje pristopila, se vrgla predenj in mu povedala vso resnico. On pa ji je rekel: »Hči, tvoja vera te je rešila. Pojdi v miru in bodi ozdravljena svoje nadloge!«

Ko je še govóril, so prišli od predstojnikove hiše in rekli Jáiru: »Tvoja hči je umrla. Kaj še nadleguješ učitelja?« Jezus je slišal od strani, kaj so rekli, in je dejal predstojniku shodnice: »Ne boj se, samó veruj!« In nikomur ni dovólil, da bi šel z njim, razen Petru,

Jakobu in Janezu, Jakobovemu bratu. Ko so prišli pred predstojnikovo hišo, je videl vrvež in ljudi, ki so jokali in zelo žalovali. Vstopil je in jim rekel: »Kaj se razburjate in jokate? Deklica ni umrla, ampak spi.« In posmehovali so se mu. On pa je vse odslóvil in vzel s seboj očeta in mater deklice ter tiste, ki so bili z njim, in stopil tja, kjer je bila deklica. Prijel jo je za roko in ji rekel: »Talíta kum,« kar pomeni: Deklica, rečem ti, vstani! Deklica je takoj vstala in hodila; imela je namreč dvanajst let. Od začudenja so bili vsi iz sebe. On pa jim je strogo naróčil, naj tega nihče ne izve, in je vélel, naj ji dajo jesti.

Evangelist Marko nam danes slika Jezusa kot vir življenja, kot njega, ki povrne življenje tistemu, ki mu popolnoma zaupa. Oba protagonista iz odlomka, torej deklinin oče in bolna žena, nista Jezusova učenca, pa vendar sta bila uslišana zaradi svoje vere. Imata vero v tega človeka. Iz tega razumemo, da so na Gospodovo pot sprejeti vsi. Nihče se ne sme čutiti vsiljenega, neopravičenega ali da nima pravice. Za dostop do njegovega srca, Jezusovega srca, je samo en pripomoček, da se čuti pomoči potrebnega in da mu zaupa. Vprašam vas: Vsak od vas čuti potrebo po ozdravljenju nečesa, kakšnega greha, kakšnega problema? In če to čuti, ima vero v Jezusa? Dva pripomočka sta za to ozdravljenje, za dostop do njegovega srca: čutiti potrebo po ozdravljenju in zaupati vanj. Jezus je odkril te osebe med množico in jih potegnil iz anonimnosti, jih je osvobodil strahu pred življenjem in da bi si upali. To stori s pogledom ter z besedo, ki jih postavi ponovno na pot po tolikem trpljenju in ponižanju. Tudi mi smo poklicani naučiti se in posnemati te besede, ki osvobajajo in te poglede, ki povrnejo tistemu, ki ga nima, veselje do življenja.

V današnjem evangeljskem odlomku se tako prepletata tematiki vere in novega življenja, ki ga je Jezus prišel ponuditi vsem. Ko je vstopil v hišo, kjer je bila mrtva deklica, je ven izgnal vse, ki so se vznemirjali in žalovali (prim. Mr 5,40) in rekel: »Otrok ni umrl, ampak spi« (Mr 5,39). Jezus je Gospod in pred njim je telesna smrt kot spanec, zato ni vzroka za obup. Da, tiste se moramo bati! Ko čutimo, da imamo otrdelo srce, srce, ki je otrdelo. Ko čutimo, da imamo trdo srce. Dovolim si reči: mumificirano srce. Tega se moramo bati. To je smrt srca. Vendar pa tudi greh ni za Jezusa zadnja beseda, saj je prinesel brezmejno Očetovo usmiljenje. Četudi smo padli globoko, nas doseže njegov nežni, a močni glas: »Rečem ti: vstani!« Lepo je slišati to Jezusovo besedo, namenjeno vsakemu od nas: »Rečem ti: vstani. Pojdi. Vstani, pogum. Vstani.« In Jezus je dekletu povrnil življenje in je povrnil življenje ozdravljeni ženi, obema torej vero in življenje.

Papež Francišek